

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΠΟΛΕΜΟΥ

Παρέμβαση στο κείμενο της Ρήνας Κατσελλή *Η γυναίκα της Κερύνειας – Πρόσφυγας στον τόπο μου*

22/7/1974

Ξημέρωσε και ακόμα πόλεμος ! Βρήκαμε ένα λεμονόδεντρο και ο μπαμπάς μου έστησε το αντίσκηνο. Μόλις νύχτωσε εγώ και η αδελφή μου μείναμε ξύπνιες γιατί φοβόμασταν τόσο πολύ! Από την άλλη δεν είχαμε και τίποτα για να φάμε! Ελπίζω να σταματήσει σύντομα ο πόλεμος!

26/7/1974

Δεν αντέχω άλλο αυτή τη κατάσταση ! Εχει 5 μέρες να φάμε ! Μένουμε όλοι σε σκηνές και η μικρή μου αδελφή δεν σταματάει να κλαίει. Λες να μας βρεί κάποιος; Να μας βοηθήσουν; Αν δεν γυρίσουμε ποτέ πίσω; Δεν ξέρω τι συμβαίνει! Το άγχος και ο φόβος όλο και μεγαλώνουν ... Οι σκέψεις μου, όσο πάει, τόσο χειρότερες γίνονται! Τώρα θα ήμουν έξω με την αδελφή μου και θα παίζαμε κυνηγητό! Αλλά χάθηκαν όλα πια...